

MALDOS INTENCIJOS

Tiberiados bendruomenė
Baltriškės

2011 m.
liepa–
rugsėjis

1. Melskimės ir toliau už brolių Davidą, kad po reabilitacijos jis grįžtų į bendruomenę. Melskime kantrybės ir pasitikėjimo, kad priimtume jį tokį, kokį Viešpats mums jį grąžins. Mes viliamės, kad jis galės visiškai pasveikti. Maldos ir tikėjimo jėga gali įvykdyti mažų be didelių stebuklų.
2. Melskimės už visus kenčiančiuosius. Taip pat būkime dėkingi už visus tuos, kurie mus slaugo. Slaugos darbuotojų darbas yra be galo didelis, matome kiek pacientų jie turi aptarnauti. Melskimės už gydytojus, besistengiančius numalšinti skausmą ir padėti sveikti.
3. Už visas stovyklas, vykstančias Belgijoje, Lietuvoje, Konge: Pjūties vaikų, paauglių, šeimų... tegul jos vyksta vienybėje ir meilėje. Neišvengiamas nuovargis tenebus kliūtimi gerai nuotakai, kad galėtume su džiaugsmu pamiršti save ir gerai tarnauti vis atgręžiant savo širdis Jėzaus link.
4. Kad visas mūsų gyvenimas būtų išties išsisknijęs Kristuje, kad galėtume tinkamai nuspręsti, atsakant „taip“ arba „ne“, kad išsaugotume lygsvarą tarp misijų bei vidiniam gyvenimui skirtu laiku.
5. Už s. Dalią, s. Benediktą ir br. Gonzague (tar. Gonzagą) išstariančius savo amžinuosius įžadus spalio 1 dieną. Kad ši jiems tokia svarbi diena kiekvienam iš mūsų primintų mūsų įsipareigojimus ir kad dar labiau sustiprintų mūsų įkarštį sekti Viešpačiu: „*Mokykitės iš manęs, nes aš romus ir nuolankios širdies*“ (Mt 11,29), kad bėgant laikui negestų mūsų ugnis, kad turėtume savyje meilės druskos ir būtumę pasirengę priimti Dievo valią.

Liežo vyskupas Aloys Josten mus aplanke po Velykų pašaukimų sėkmadienį.

Maldos bendrystė

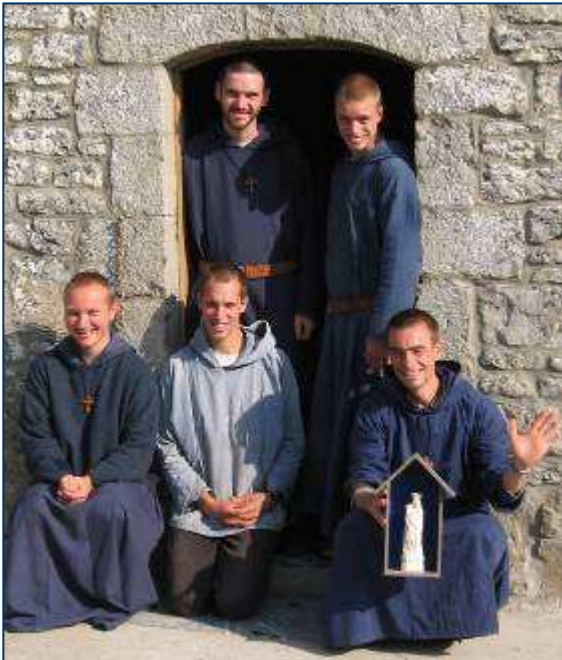

Brolis Davidas (viduryje) tarp brolių Baltriškėse keletą dienų prieš avariją

Brangus drauge Kristuje,

Jūsų palaikymas, visi bendrystės ženklai, jūsų malda už mūsų brolius Davidą ir Olivier (tar. Olivjė), birželio pradžioje pakliuvusius į avariją, mus labai guodžia. Visa bendruomenė jums – šeimoms, bendruomenėms, parapijoms, draugams – dėkoja. Kartu dalijamės jūsų skausmu ir sunkumais, dabar juos suprantame geriau. Dėkojame Dievui už greitą Olivier išgijimą. Šiuo metu, labai palengva, brolis Davidas bunda iš komos, tik po truputį, bėgant laikui, sužinosime koks reabilitacijos kelias jo laukia. Visi gydytojai sako, kad prireiks daug laiko. Meilė kantri. Šis išbandymas mus dar labiau skatina išsisknyti Kristuje: „*Bet tu juk matai! Tikrai tu imi į širdį vargą ir skausmą, visad esi pasirengęs padėti! Tau nelaimingasis gali save patikėti, – tu visad našlaičiui pagelbėjai.*“ (Ps 10, 14) Kiekvienas kryžius besikuriančiai bendruomenei padeda išsisknyti Viešpatyje vis tvirčiau, jei tik nešame jį Kristaus akivaizdoje. Šis kryžius duoda vaisių laikui bėgant, juos pastebime jau net ir šiandien.

Keletas dienų prieš avariją brolis Davidas, norėdamas padėti broliui Ivanui, tuomet besiruošusiam egzaminams, apsivilko bityne kostiumu ir dirbo avilyne. Jam pagelbėjo jaunas novicijus brolis Thibaud (tar. Tibo). Žvelgdamas pro valgomą langą mačiau, kad jiems buvo linksma imtis šio darbo. Abu jie buvo apsirengę baltais kombinezonais, kurie buvo ryškiai matyti medžių žalumos fone, su didžiulėmis bitininkų skrybėlėmis. Ėmiau jiems smarkiai mojuoti iš toli. Jie pastebėjo mano brolišką sveikinimą ir ėmė šokti, judėti kaip kosmonautai, džiaugdamiesi gyvenimu ir atsakydami į mano draugystės ženklą. Tai buvo labai paprasta. Koks gražus yra lankstumas ir lengvumas to, kuris atiduoda savo gyvenimą Kristui. Brolis Davidas buvo it vaikas, šokinėdamas ir sukdamasis ratu, visai kaip jo šventasis globėjas karalius Dovydas.

Broli Davidas su pirmos kartos naujokais

delsi? *Tebūna Viešpaties, mūsų Dievo, švelnumas su mumis*“ (Ps 90, 12-13. 17) Šv. Pranciškaus „Kūrinijos giesmėje“ tariame: „*Būk pašlovintas, Viešpatie, už mūsų seserį kūniškąją mirtį*“. Pratešdami šią maldą, drįstame giedoti: „*Būki pašlovintas, Viešpatie, už mūsų seserį ligą, kuri mums atveria galimybę dovanoti ir sulaukti tiek švelnumo ir meilės*. Šv. Paulius mūsų prašo: „*Visuomet džiaukitės Viešpatyje! Ir vėl kartoju: džiaukitės! Jūsų meilumas tebūna žinomas visiems. Viešpats yra arti! Nieku per daug nesirūpinkite, bet visuose reikaluose malda ir prašymu su padėka jūsų troškimai tesidaro žinomi Dievui*“ (Fil 4,4-6). Taip, mums reikia gyventi susitaikant su šiuo chaotišku, kintančiu pasauliu: „*Nejau priimsime iš Dievo rankos, kas gera, ir nepriimsime, kas*

KALENDORIUS

Liepa

- Treč. 6–10 d.
- Ant. 12 d.
- Ket. 14 d.
- Pir. 18–24 d.
- Ant. 19–24 d.

Rugpjūtis

- Ant. 2 d.
- Ant. 2 d.
- Sek 7 d.
- Ant. 9-23 dd.
- Ant. 10–15 d.

Rugsėjis

- Nazareto mėnuo (priėmimo nėra)
- Ant. 6–13 d. Bendruomenės rekolekcijos
- Ant. 20–24 d. Mokymai, sesija
- Sekm. 25 d. Šv. Jono Krikštytojo metų pradžia

Spalis

- Penkt. 30d.–2 d. Šv. Pranciškaus savaitgalis
- Šeš. 1 d.

Šeimų stovykla

50 vaikų iš Šiluvos su ses. Regina

Brolis Vidas Lietuvoje

Stovykla paaugliams

Pjūties vaikų stovykla

Atvyksta Šv. Damijono grupės nariai

20 paauglių iš Matulaičio parapijos (Vilniaus)

Atvyksta jaunimo

grupė, kuri dalyvaus PJD Madride

PJD Madride su 40

Jaunimo stovykla

Bendruomenės

Mokymai, sesija

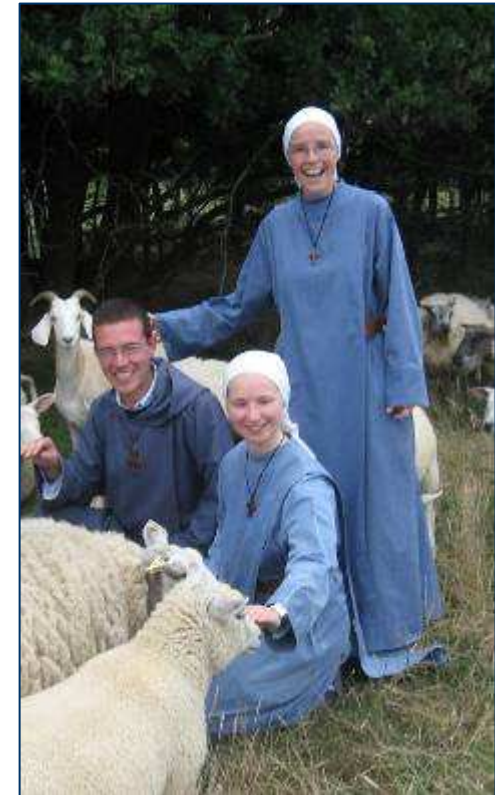
Šv. Jono

Šv. Pranciškaus

Ses Dalia su ses Benedikte ir br. Gonzague duos

savo amžinuosius įžadus Belgijoje.

Padėkos Šv. Mišios bus aukojamos 2011 m. lapkričio 1 d. (antradienį) 11.00 val., Baltriškėse

nebūčiau kalbėjęs .. Be gyvenimo su broliais, laikantis jų regulos, dirbti įvairiausius darbus ir septynis kartus melstis per dieną, mes dar turėdavome misijas.. Dažnai išvažiuodavome į įvairiausias Lietuvos miestų mokyklas ir ten evangelizuodavome jaunimą, liudydavome jiems apie savo gyvenimą, taigi ši patirtis buvo nuostabi taip pat .. Pajunti kaip gera yra ne sėdėti ir klausytis, bet jau pačiam būti tuo mažu Dievo šviesos skleidėju kitiems.. Tai davė drąsos šnekėti atvirai apie Dievą man sugrįžus į miestą, kur gyvenu .. Be šitų misijų turėjom kelias keliones į užsienį, vieną iš jų į Vatikaną, susitikimą su popiežiumi, pamatyti gauti jo palaiminimą .. Kita kelionė buvo skrydis į Belgiją, Lavaux Sainte Anne miestelį, į vietą, kurioje pradėjo statyti ši Tiberiados bendruomenė. Visose šiose kelionėse mus lydėjo Dievo malonės.

Kaip sakiau, atvažiavau tik keliems mėnesiams, bet kai pamačiau kaip stipriai čia viskas veikia, negalėjau išvažiuoti, todėl pasilikau iki pat paskutinės dienos ...

Tikrai, daug dovanų, daug malonių, nuotykių, patyrimų, praktikos, tikėjimo grynumo, Dievo šviesos, šypsenų, Jėzaus Kristaus akių žvilgsnių sutikau šiame Dievo dovanotame laike, gyvenant Jono Krykštytojo metus .. Mano lūkesčiai atsigerti iš gyvybės šaltinio buvo šimtu procentu patenkinti .. Niekas, dar niekas gyvenime man nesuteikė tiek džiaugsmo, kiek Jėzus, kuris yra gyvas, čia ir dabar sėdi šalia manęs ..

Mantas

Broliškas susitikimas su broliais ir seserimis joanitais

bloga?“(Job 2,10b). Su prisikėlusiu Kristumi esame tikri gėrio ir gyvenimo pergale. Nauja žemė ir Naujas dangus jau ateina. Kristus yra čia, jis su mumis per visas dienas.

Keletas naujienų iš kasdienio gyvenimo

Šiuo metu broliai intensyviai ruošiasi Pjūties vaikų, Evangelijos sėjėjų, šeimų bei Pasaulio jaunimo dienų stovykloms. Br. Frederikas, br. Joakimas ir br. Vidas ką tik baigė kirpti avis. Dabar jos kiek lengviau apsirėdžiusios! Brolis Lionelis užsiima informatikos darbais, brolis Jonas šienauja bei remontuoja senus pjūties įrenginius, broliai Deni ir Ambroise (tar. Ambruz) prižiūri daržą, kuris mirguliuoja įvairiausių daržovių ir gėlių spalvomis. Ima rausti pomidorai. Seserys skina avietes bei serbentus ir verda uogienę. Brolis Emanuelis išvyko ilgai misijai į Kiniją.

Broliai ir seserys švenčia brolio Morkaus 60ąjį jubiliejų

Keletui dienų buvau išvykęs į Lietuvą susitikti su broliais. Papasakosiu, ką mačiau vieną rytą begurkšnodamas kavą. Žvelgdamas pro langą, pamačiau pusryčiaujantį gandrą – savo ilgu snapu jis rankiojosi varlių ir kirminų. Stovėdamas ant ilgų laibų kojų jis užvertęs kratė savo galvą kolei nurijo laimikį. Tai iš Dievo gerumo jis juk gavo šį instinktą maitintis ir dalintis maistu su jaunikliais, išperėtais nuostabiame lizde medyje, ar ant elektros stulpo, ar ant kokio kamino. Gandrai labai džiugina ir žavi Baltriškių gyventojus.

Linkime jums šventų atostogų, gero poilsio Viešpatyje ir smagių šeimyninių atsipalaidavimo akimirų. Tegul naujų vietovių pažinimas jums bus žavėjimosi ir ramybės laikas. Liksiantieji namuose tepažins paprastą ir nuolankų Nazareto gyvenimo grožį. Te maldoje gauta malonė jums suteiks jėgų mylėti ir leisti būti mylimiems Dievo ir artimųjų. Taip pat geros jums misijos, skelbiant Šventąją Evangeliją. Ramybė jums ir geros vasaros.

Brolis Morkus

Du broliai studentai

Broliai ir seserys šiemet mums padovanojo galimybę pradėti trejų metų teologijos studijas. Su džiaugsmu dalinamės dviejų žvirbliukų pirmųjų studijų metų patirtimi. Buvome labai šiltai priimti ir kartu su kitais vienuolika brolių ir seserų dalyvavome keturiose sesijose: dvi iš jų vyko Paryžiuje, viena – benediktinių vienuolyne Martigné-Briand, paskutinioji, prieš pat egzaminus, briželio pradžioje – Pierre-qui-Vire abatijoje.

Šių studijų specifika – kokybiškos studijos, neapleidžiant savo pašaukimo vietos. Nes juk svarbiausia, niekad nesibaigianti, mūsų formacija yra malda, rankų darbas, misijos ir bendruomeninis gyvenimas.

Studijos turėtų integruotis į mūsų gyvenimą harmoningai, maitinti mūsų vidinį gyvenimą ir skatinti šventumo kelyje. Taigi, šios studijų struktūros lankstumas mums leido likti atsidavusiems brolių poreikiams, bendruomeniniam gyvenimui ir ... Viešpaties paruoštiems netikėtumams. Kartais visgi reikėjo rimtai imtis darbo – o jo netrūko – tačiau kitais kartais išties vertėjo atleisti vadeles ir pasitikėti Viešpačiu.

Baigiantis šioms mokslo metams, dėkojame Viešpačiui dėl keleto priežasčių: už puikios kokybės studijas bei nuostabius dėstytojus, už mūsų „korepetitorių“ brolių Bartą, kantriai mums padėjusį ir išgavusį iš mūsų geriausia, ką sugebame. Taip pat pažintis su kitų bendruomenių broliais ir seserimis mums suteikė daug džiaugsmo, galėjome dalintis, padėti vieni kitiems, melstis kartu bei pavesti Viešpačiui vieni kitus. Šios draugystės Viešpatyje paliko ir labai konkrečių ženklų: pvz., mūsų asilė Vyšnaitė kitais metais „įstos“ į Martigné-Briand vienuolyną Prancūzijoje. Pagaliau džiaugsmas studijuoti dviese, vis vienam kitą

padrąsinant. Gražiausiai bendradarbiavome tikriausiai tądien, kai turėjome išsiųsti savo darbus, artinantis egzaminams. Vienam ir kitam dar buvo likę daug skaitymo, tačiau vietoj to, kad kiekvienas skaitytų savąjį, nusprendėme skaityti ir

Džiaugu traukti virvę

kylančius klausimus ir problemas. Daug išpūdžių parsivežiau iš piligriminės kelionės po Italiją. Dalindamasis savo patirtimi su jaunais žmonėmis, kurių tikėjimas suteikia jiems tvirtybės, jaučiausi esąs laimingas, kad mano ir jų gyvenimas - tai Kristus.

Be abejo, nepaprastai džiaugiuosi naujais draugais. Neabejoju, kad su daugeliu Baltriškių jaunimo dar ne kartą susitiksiu. Juk besibaigiant metams turėjau garbės išpareigoti Šventojo Damiono grupei. Taip pat labai džiaugiuosi paskutiniąją savo Jono Krikštytojo metų dieną gautu Sutvirtinimo sakramentu. Nors ir sutvirtėjęs, tačiau nuolankiai prašau Jūsų maldos, kad Dievas stiprintų mano tikėjimą. Ačiū.

Julius

Ši vieta, gyvenimas vienuolyne, perkeitė ne tik mane, bet ir, kas man svarbiausia, mano šeimą.. Kai gyvenau čia, jaučiau kaip sulig kiekviena diena žaliuoju, pajutau kokia galinga yra malda, susipažinau su Dievo Apvaizda, su neįtikėtinais stipriomis Dievo malonėmis.. Daug meldžiausi už savo šeimą ir po

kelių mėnesių mano šeimai atvažiavus ir pagyvenus čia keturias dienas, jie gavo tokios stiprios kibirkšties i savo širdis, kuri pastūmėjo juos pradėti naują gyvenimą.. Ir iš tiesų, taip ir įvyko.. Šventoji Dvasia viską taip sutvarkė tobulai, kad net negaliu patikėti, kokios permainos yra šiandien namuose.. Visi mes laimingi. Pradėjome gyventi

Dievo šviesoje, kartu melstis. Kalbėti apie Dievą pas mus nebėra tabu.. Mano tėtis visiškai pasikeitė.. Jį taip palietė, jog dabar gyvena sveiką gyvenimą, prisipirko knygų, vitaminų, viskuo domisi, daug šypsosi ir net savo bendradarbius agituoja eiti į bažnyčią sekmadieniais. Mano tėčio pasikeitimas lėmė mamos pražydėjimą. Tik grįžęs iš vienuolyno pamačiau kaip ji atjaunėjo, kaip sugražėjo. Mano sesei pradėjo sektis su studijomis, neseniai nusivažiausiai iki tokio lygio kada grėsė išmetimas iš gero universiteto, pakilo i aukštumas ir dabar yra viena geriausių studenčių savo fakultete, dalyvauja koncertuose ir skina aukso medalius.. Toks pasikeitimas įvyko mano šeimoje, man gyvenant Baltriškių vienuolyne, kartu su broliais.. Tai yra viena iš didžiausių Dievo dovanų, kokias Jis man yra davęs.. Gyvenant ten, pajutau maldos alkį.. Maldos niekad nebūdavo per daug, norėdavosi dar ir dar.. Keista.. Ankščiau tikrai taip

Statom katilinę bažnyčios, buvusios mokyklos ir klebonijos šildymui

Jono Krykštytojo metai

Julius ir Mantas pabaigė Jono Krikštytojo metus Baltriškėse. Štai jų liudijimas :

Man Jono Krikštytojo metai - didelė Dievo dovana. Pradėjęs juos, negalėjau įsivaizduoti, kad jie taip mane pakeis. Atvažiavau į Baltriškes nežinodamas, kas yra Dievo meilė ir Jo artumas. O štai dabar jaučiuosi saugus ir ramus pradėdamas ir baigdamas savo dieną su malda, šlovindamas Viešpatį.

Atvažiavau į Baltriškes rugsėjį iš ką tik prasidėjusių studijų, todėl buvau atviras visai informacijai, kurią man galėjo suteikti broliai. Su nekantrumu laukiau kiekvienos paskaitėlės, ir dažnai pasirodydavo, jog valanda, skirta joms, yra pernelyg trumpa. Kartais visai nesinorėdavo eiti dirbti, ypač kai už lango būdavo - 25°C. Tačiau dabar viską prisimenu su šypsena ir džiaugiuosi, jog kasdienis darbas labai sustiprino mano pareigos jausmą, o gautos teologijos žinios sutvirtino tikėjimą.

Per tuos metus atsitiko daug įvairiausių dalykų, bet išimintiniausios buvo misijos. Jose mes su broliais kalbėdavomės su jaunuoliais apie savo ir jų tikėjimą, jiems

taisyti brolio darbą... O buvo verta! Po to, staiga sugedus vienam iš kompiuterių, mums teko diktuoti vienas kitam pastebėtas klaidas, greitai atspausdinti darbus bei pristatyti į paštą prieš paskutinįkart išimant laiškus. Taip pat, tranzuoti į studijas ir iš jų dviese sekėsi visuomet lengviau. Šiuose susitikimuose bei žmonių gerume taip pat matėme Viešpaties ranką.

Žodžiu, esame laimingi, kad galėjome studijuoti tai, kas mums labai brangu: „Kristaus pažinimą, kuris pranoksta bet koki pažinimą“. Jis yra mūsų gyvenimo šerdis.

Broliai Ivanas ir Frederikas

Procesija devintinių šventėje

Didžioji savaitė Lietuvoje

Fakso ištrauka:

„Su Šv. Velykom! Kristus prisikėlė, aleliuja! Štai keletas naujienų iš trijų sesučių zylučių – s. Astos, s. Benediktos ir s. Dalios, – išsiųstų į gandrų šalį.

Didįjį Pirmadienį šv. Mišių metu brolis Siluanas atnaujino savo laikinuosius neturto, skaistumo ir paklusnumo įžadus. Tai buvo labai graži akimirka, brolis Pranciškus šia proga mus pakvietė pasinerti į Dievo Žodį ir ištikimai šlovinti Viešpatį. Po Mišių mūsų laukė šventinė vakarienė – sesuo Dalia iškepė bulvinių blynų!

Didįjį Ketvirtadienį brolis Egidijus pirmąkart aukojo Mišias ant naujojo valtės formos altoriaus, tokio kaip ir bendruomenėje Belgijoje. Bažnyčia vis gražėja, ją puošia jau baigta apsidė, didžiulės pagrindinio įėjimo durys, kaustytos kalvio kaldintais ornamentais, itin gerai apgalvotas apšvietimas (pvz., lubų apšvietimas, naktinis apšvietimas). Kojų plovimo ceremonijos metu buvau labai

paliesta, kai suvokiau, kad per brolių Egidijų pats Kristus pasilenkia prie manęs, klaupiasi ant kelių man tarnauti.

Stovykloje dalyvavo apie 120 jaunuolių. Kryžiaus kelias buvo labai gražus, ypač

mane sujaudino 14-oji stotis. Tyloje brolis Pranciškus ėmė kasti duobę, tarytum kapą, ir į ją įstatė kryžių, sukaltą iš dviejų apvalių rąstų.

Velykinis laužas buvo labai gražus ir labai aukštas! Jis kūrėsi labai palengva, mums palikdamas laiko ilgokai melstis Šventajai Dvasiai. Po to ėjome procesija į bažnyčią, sesers Dalios bei pagalbinių nuostabiai išvalytą ir išpuoštą. S. Asta padėjo br. Mišeliui paruošti Velyknakčio liturgiją. Po Mišių susirinkusieji tiesiog „sprogo“ džiaugsmu. Jaunuoliai neskaičiavo decibelų atsiliepdami šūkiu: „Jis iš tiesų prisikėlė, aleliuja!!!“.

Ketvirtadienį vyksime į misijas mokyklose, o penktadienį vakare susirinksime Vilniuje maldos grupių susitikime bei dalyvausime Gailestingumo kongrese.“

Sesė Bénédicte

Dievo Apvaizdos veikimas renovuojant bažnyčią

Kaimo bažnyčios rekonstrukciją pradėjome daugiau nei prieš dvejus metus. Kiek daug Viešpaties Apvaizdos ženklų matėme per šį laiką! Žinoma, teko ieškoti rėmėjų, organizacijų, galėjusių mums padėti. Tačiau neskaičiuojant šių

didžiųjų rėmėjų mums pagelbėjo daugybė žmonių ir tai mums buvo Dievo gerumo apreiškimas.

Šį pavasarį viena pagyvenusi moteris iš Utenos mums pasiūlė didelę sumą pinigų. Žinodamas, kad ji gyvena kukliai ir pinigų jai reikės išvesti karštą vandenį vonios kambaryje, pasiūliau pinigus mums padovanoti vėliau. Ji man atsakė: „karštas vanduo palauks, bažnyčiai reikia“. Vieną sekmadienį, po Mišių, paskelbėme, kad ieškome plytų. Pirmasis atsiliepusysis – mūsų kaimynas Antanas, labai patenkintas, galėdamas prisidėti prie statybų. Vėliau, susitikimo mūsų vyskupijoje metu, vienas kunigas pasiguodė nerimaujantis dėl

begriūvančios savo buvusios klebonijos, kurios kaminams gresia griūti bet kurią akimirką. Taigi su broliais bei Jono Krikštytojo metų jaunuoliais iškeliavome išmontuoti tų begriūvančių kaminų ir parsivežti plytų katilinės statybai.

Mažindami išlaidas stengiamės darbus atlikti su jaunuoliais bei savanoriais.

Katilinė apšildys bažnyčią, taip pat ir kleboniją bei mokyklą. Buldozeriuku iškasėme griovius iki visų minėtų pastatų. Po to ėmėms tiesti ant didžiulės ritės susuktą 200m šilumtiekį: po 50m ritę taip užstrigo, kad nebebuvo įmanoma judėti toliau. Laimei, kitą dieną priėmėme 50 jaunuolių iš Kretingos ir 20 iš Panevėžio. Šių 70 jaunuolių dėka pajėgėme

Nebeįmanoma išvynioti šiluminių vamzdžių. Bet ačiū Dievui 70 jaunuolių pagelbėjo.

išjudinti tą tokią sunkią ritę ir per valandą pabaigti darbą. Taip išvengėme didžiulių išlaidų kviečiantis pagalbom kokią įmonę. Jaunimo jėga, jų dosnumas ir tikėjimas visa padaro įmanoma. Dėkojame už jūsų palaikymą maldoje.

Brolis Pranciškus